

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 268/2019
16.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Бранислава Босиљковића, чланова већа, са саветником Драгицом Вранић, као записничарем, одлучујући о захтеву АА из ..., улица ... број ../..., кога заступа пуномоћник Зоран Панић, адвоката из ..., ... број .., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда - Одељења у Крагујевцу I-4 У 7293/16 од 06.03.2019. године, са противном странком Дисциплинском комисијом Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Већем у Крагујевцу, у предмету понављања дисциплинског поступка, у нејавној седници већа одржаној дана 16.09.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

Образложење

Побијаном пресудом је одбијена тужба подносиоца захтева поднета против закључка Дисциплинске комисије Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Већа у Крагујевцу Дк број 116-4/16-28 (2014) од 11.03.2016. године, којим је одбачен предлог за понављање окончаног дисциплинског поступка, поднет од стране бившег полицијског службеника ПО Краљево АА, изјављен против решења Већа Дисциплинске комисије Дк 116-4/09-163 од 18.09.2009. године. Решењем Дисциплинске комисије Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Већа у Крагујевцу Дк 116-4/09-163 од 18.09.2009. године одбијен је приговор полицијског службеника АА, поднет на решење дисциплинског старешине Полицијске управе Краљево број ../09 од 28.08.2009. године, којим је АА за учињену тешку повреду службене дужности из члана 157. став 1. тач. 6. и 7. Закона о полицији, изречена дисциплинска мера престанак радног односа.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде поднетом због повреде закона и повреде правила поступка које су могле да буду од утицаја на решење ове правне ствари, подносилац понавља наводе тужбе да се разлог за понављање поступка не односи само на чињеницу доношења пресуде Управног суда - Одељења у Крагујевцу I-2 У 976/12 од 13.02.2014. године већ на битно истоврсном чињеничном стању о потпуном недостатку доказа на основу којих је дисциплински старешина ПУ Краљево у свом решењу могао утврдити да је подносилац захтева наводно починио недозвољене

фактичке радње, те да представља нову одлучну чињеницу која би могла довести до другачије одлуке. Предлаже да Врховни касациони суд захтев уважи, а побијану пресуду укине.

Противна странка није дала одговор на захтев, већ је само доставила списе предмета.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао да је захтев неоснован.

Према разлозима образложења побијане пресуде, тужени орган је правилно оспореним закључком одбацио предлог тужиоца за понављање поступка окончаног решењем Већа Дисциплинске комисије Дк 116-4/09-163 од 18.09.2009. године, правилном применом одредбе члана 246. став 2. Закона о општем управном поступку, јер је нашао да околност на којој се предлог заснива није учињена вероватном. Према становишту туженог орган које је прихватио и Управни суд, пресуда Управног суда - Одељења у Крагујевцу I-2 У 976/12 од 13.02.2014. године, која је донета по тужби ББ, не представља доказ који би битно утицао на решење управне ствари тужиоца да је била изнесена или употребљена у ранијем поступку, јер није донета у истом управном спору, те не постоји идентитет странака и предмета спора.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да је она донета без повреде правила поступка и уз правилну примену материјалног права. Побијаном пресудом оцењена су сва питања и околности које су могле да буду од утицаја на законитост оспореног закључка, а образложење побијане одлуке садржи јасне и одређене разлоге којима се Управни суд руководио при оцени законитости оспореног закључка, које у свему прихвата и овај суд.

По налажењу Врховног касационог суда, тужилац није учинио вероватним постојање разлога за понављање поступка прописаних одредбама члана 239. став 1. тач. 1), 3) и 5) Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ" 33/97 и 31/01, "Службени гласник РС" 30/10), јер је, као нови доказ у смислу одредбе члана 239. став 1. тачка 1) Закона, навео пресуду Управног суда I-2 У 976/12 од 13.02.2014. године, којом је цењена законитост решења донетог у дисциплинском поступку против ББ, а не против подносиоца захтева. За квалификацију новог доказа у овом случају битно је да се он односи на чињенице које су постојале у време вођења ранијег поступка, и који би сам или у вези са већ изведеним и употребљеним доказима могао довести до другачијег решења у погледу дисциплинске одговорности подносиоца захтева да је употребљен у ранијем поступку. Пресуда из које произлази да дисциплински старешина није располагао довољним доказима на основу којих би се утврдила дисциплинска одговорност ББ, не чини вероватним постојање разлога за понављање дисциплинског поступка вођеног против подносиоца, без обзира на његово субјективно мишљење да исправе и други бројни докази на основу којих је утврђена његова дисциплинска одговорност нису поуздан доказ да је починио недозвољене радње у вршењу службене дужности. Наведена пресуда не представља ни разлог за понављање поступка из тач. 3) и 5) става 1. члана 239. Закона о општем управном

поступку, јер се не ради о пресуди донесеној у кривичном поступку на којој је засновано решење о дисциплинској одговорности подносиоца, нити о пресуди којом је решено претходно питање.

Налазећи да остали наводи захтева нису основани и не могу да доведу до другачије оцене законитости побијане пресуде, Врховни касациони суд је, на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 16.09.2019. године, Узп 268/2019

Записничар,
Драгица Вранић,с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић